

[Finansministeren]

tale om reelle besparelser, der ikke er forsvundet ud i den blå luft, sådan som hr. Palle Simonsen har fremført tidligere i debatten, og der har kun været tale om meget begrænsede merudgifter, hvoraf 120 mill. kr. til eksportfremmende foranstaltninger udgør hovedparten.

Hr. Palle Simonsen omtalte stigningen i bruttokasseunderskuddet gennem de seneste år. Jeg vil gerne advare imod, at man hæfter for meget af opmærksomheden ved denne størrelse på budgettet, fordi en væsentlig del af posten kan tilskrives stigningen i afdrag på korte lån. Bruttokasseunderskuddet er næsten udelukkende af interesse ved vurderingen af de rente- og likviditetsmæssige spørgsmål, og det er bestemt ikke velegnet, når det drejer sig om vurderingen af de samfundsokonomiske virkninger af finansloven.

Det økonomisk udslaggivende i denne sammenhæng er, at underskuddet på statsfinansernes drifts-, anlægs- og udlånsbudget ville have været 3 mia kr. større, hvis den finanspolitiske del af SV-aftalen ikke var blevet gennemført.

I sin omtale af finanslovsforslagets udgifts-side anførte hr. Palle Simonsen yderligere, at man ikke kender regeringens investeringsprogram. Jeg må sige, at det er jeg meget forundret over, men jeg vil da gerne på den givne foranledning gentage, hvad ministeren for økonomisk samordning sagde herfra til hr. Ninn-Hansen den 19. oktober 1978, nemlig at bortset fra de ændringer, der blev aftalt ved regeringsdannelsen mellem socialdemokratiet og venstre, dvs. udskydelsen af Storebæltsforbindelsen samt et par mindre småjusteringer, ligger investeringsprogrammet fast, sådan som det blev præsenteret for folketinget den 16. maj 1978. Det er i øvrigt også på konservativ foranledning udtrykkeligt meddelt folketingets politisk-økonomiske udvalg under et samråd.

Men selv om der således er blevet gennemført visse besparelser til justering af finanspolitikken, vil der dog udgå impulser til en øget efterspørgsel og beskæftigelse fra statsfinanserne, fordi udgifterne totalt vokser hurtigere end indtægterne, hvilket i væsentlig grad kan henføres til den betydelige forhøjelse af pensionsydelse som følge af pensionsreformen samt gennemførelsen af genoptræningen af langtidslidende og gennemførelsen af efterlønsordningen. Det vil især være i

den private sektor, at statsfinanserne skaber øget beskæftigelse i 1979. Inden for selve staten regner vi med en merbeskæftigelse på omkring 1.500 fuldtidsbeskæftigede.

Derimod kan der – og her går jeg ind på noget af det, som har interesseret flere ordførere – ifølge de kommunale personaleoverslag forventes en ganske betydelig vækst i beskæftigelsen i kommunerne på i alt omkring 33.000, først og fremmest inden for social- og sundhedssektoren. Med en afledet beskæftigelse i den private sektor på ca. 5.000 personer som følge af de ekstra offentlige varekøb, som aktivitetsstigningen inden for stat og kommuner medfører, vil der således fra 1978 til 1979 blive tale om en samlet virkning i retning af merbeskæftigelse på ca. 39.000.

Når hr. Jens Møller i denne sammenhæng taler om en ansættelseseksplosion inden for det offentlige, mener jeg, at det trods alt er at skyde over målet. Som jeg har nævnt, foregår kun en tyvendedel af stigningen inden for statens område, medens den helt overvejende del er inden for det kommunale område.

Det er nu for tidligt at give en detaljeret gennemgang af alle årsagerne til denne stigning inden for kommunesektoren, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at med indførelsen af det nye fælles kommunale budget- og regnskabssystem og dermed med kommunernes forpligtelse til i lighed med staten at opstille flerårsbudgetter ligger der en mulighed i de kommende år for at udbygge sektorplanlægningen og derigennem sikre, at der inden for de enkelte områder sker en udvikling, der er i overensstemmelse med folketingets overordnede prioritering, og som samtidig er i harmoni med den førte økonomiske politik.

De i september vedtagne kommunale budgetter for 1979 er netop offentliggjort, og finansministeriet arbejder på at koble disse budgettal sammen med de statslige budgettal. Jeg regner med, at en oversigt over de samlede offentlige budgetter vil kunne foreligge meget snart, således at tingets medlemmer kan få et tydeligere billede af udviklingen i den offentlige sektor som helhed.

Jeg skal herefter gøre nogle få bemærkninger om den økonomiske udvikling i 1978 og udsigterne for 1979. Det har været et vigtigt